

FEHÉR IMOLA

VálóVersek II

Velencéből hoztad,
 Azt mondtad,
 Gondola, s átfutott
 Fejemben a gondolat,
 Hogy vége.
 Egy kapcsolat
 Halála Velencében.
 Sikátorok csöndje kong.
 Te a Márk téren ülsz
 Milliónyi turista közt
 Egyedül. Hallgatag.
 Pó és Piave torkolatánál
 Cölöpökre építettük
 Létünk. Hát ingatag.
 Így eljöttem,
 Nem tehettem mást.
 Ott hagytalak.
 Riók választanak el,
 S egy caletta elnyeli
 Futó alakod.
 Velencéből hoztad,
 Tenger mossa el ezt az
 Alapjaiban süllyedő
 Kapcsolatot.

*

Jeruzsálemből hoztad,
 Azt mondtad,
 Téged megváltott,
 S megváltál
 Tőlem.
 Innovatív lépés,
 Szentföldi
 Rám testált
 Testámentum.
 Se Új, se Ó,
 Ez a történet a miénk,
 Hát mulandó
 Szerelmes mese.
 Semmi más,
 Csak ennyi.

Nem egy szent
 Apostoli hitvallás.
 Jeruzsálemből hoztad,
 Valóban megváltás.
 Most már érzem,
 Így, hogy nem vagy itt,
 Hiányod maga
 Az áldás.

*

New Yorkból hoztad,
 Azt mondtad, alma,
 S én belé(d)haraptam.
 Bűnöm az,
 Hogy beléd estem.
 Hát kiűzettem.
 Pedig se Ádám, se Éva
 Nem vagyunk.
 Kígyózik bennem
 A gondolat:
 Miért pont én?
 Miért is te?
 Hát miért? Ne!
 E város sosem alszik,
 Hát alszom rád egyet.
 American dream.
 Óceán sodorta
 Message in the bottle,
 Benne egy üres ígéret.
 New Yorkból postáztad,
 „Fragile” – vigyázz, törékeny!
 Kicsit megtörtem.
 Lekapcsolom a villanyt.
 Ahogy kérted.

*

Budapestről hoztad,
 Azt hittem, lánc,
 De híd lett.
 Összekötött

Két külön világot.
Majd a pesti fények
Elvakítottak.
Nézd, nem minden,
Ami fénylik, Arany!
Lehetett volna Petőfi
Vagy Sándor.
Hát Margit lett.
Az ember egy
Külön kis sziget.
Mondják.
És mindenki lelke
egy privát Mennysország.
Határos eset. Mint te
Meg én. Már nem mi.
Budapestről hoztad,
Azt mondtad,
Igazi hungarikum.
Erős, és nem Pista.
A szakítás magyarul
Fáj a legjobban,
De elfogadom.

*

Milánóból hoztad,
Azt mondtad, divat.
Dolce volt, édes,
De nem Gabbana.
Gucci vagy Prada,
Netán Marc Jacobs?
Chanelbe burkolt
Briliáns illatfelhő.
Bedőltem neki,
Jól elbódított.
Hordtalak, mint drága
Designer darabot,
De idővel a varrás
Itt-ott megkopott.
Megtanultam:
A látszat manapság
Többször csal,
Mint néha.
Nem minden
Made in Italy
Italiano vero.
Milánóból hoztad,
Kirákatból érkezett.
Va bene! – mondtam.

Kifutó darab lettem,
Már értem a lényegét.

*

Athénből hoztad,
Azt mondtad, görög.
Így tragédiába fúlt.
Háttérben a karral,
Felzeng a kardal.
Mi egykor összekötött,
Most elválaszt.
Kalimera! Jambikus
Ráébredés ez élet.
A reggelre
Éjszaka borul.
Vak jós kellene,
Ő kiáltson megálljt.
De te csak pörögsz,
Pörögsz tovább.
Olyan vagy,
Mint a Zorba,
Körbe-körbe,
Sosem sorba
Sodor az élet.
Athénből hoztad,
Pergamenen érkezett.
Felcsavart, kósza,
Furcsa üzenet.
Kalispera. Jó éjszakát!
Ne állj meg! Te csak menj,
Csak menj tovább!

*

Sencsenből hoztad,
Azt hittem, high-tech.
A hardver makulátlan,
A külső csodás,
De a belbecs, a szoftver
Alapból hibás.
A-ka-do-zik.
Agyad pilóta,
Bár nem robot,
Adott egy lelkiállapot;
Átprogramozni nem lehet.
Szíved sem egy
Smart karóra,
Nincsen Bluetooth,

Vagy egyebek.
 Nem gépnek születél –
 Embernek.
 Nem vagyunk
 Applikációs egyedek.
 Ipari városból hoztad,
 Hát fröccsentett műanyag.
 Túladtam rajtad, mert
 Nem láttam benne
 Igazi arcodat.

*

Innen-onnan hoztad,
 Azt mondtam, igen.
 Rá(d)bólintottam.
 A mesékben az áll,
 Ez örökre szól.
 Retinámon
 A világ széles,
 Kifeszített vászna.
 A képkockák

Le-fel cikáztak.
 Éltem REM fázisból
 Ébredt.
 Nem tudtam,
 Mi álom, mi valóság.
 Pörgettem,
 Forgattam.
 Innen is,
 Onnan is néztem,
 Közben rájöttem:
 Erősebb a magamba
 S Istenbe vetett hitem.
 Nem vagyok
 Hitetlen Tamás,
 Nem kételkedem.
 Ez nem szerelem.

*

Hoztad.
 Viszem.

